

Arrest

nr. 299 744 van 10 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 7 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 juni 2023 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sierra Leone nationaliteit te bezitten.

Op 26 november 2020 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 18 januari 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 3 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken. U bent een soennitische moslim en behoort tot de Fullah etnie. U spreekt Fullah, Krio en Engels. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U had een jongere broer.

U bent geboren op 5 maart 2001 te Yoni (Northern province). Vijf jaar later verhuisden u, uw jongere broer I. en uw moeder naar Freetown (Western province), waar jullie bij uw maternale tante verbleven. U ging naar de Sint-Edwards school. Uw vader was een rijke zakenman die het gezin financieel ondersteunde. Hij woonde niet bij u, maar bezocht u elk weekend. In 2014 raakten u, uw broer, moeder en tante geïnfecteerd met ebola. U was de enige die het overleefde na een lang verblijf in het ziekenhuis. U verhuisde naar een vriendin van uw moeder, maar werd gestigmatiseerd omwille van uw eerdere infectie. In januari 2017 verhuisde u naar uw vader in Sewafe (Eastern province). Hij was hertrouwd met F.B., die voor hem werkte in Tiam. U voltooide uw secundaire scholing, maar nam niet deel aan de West African Examination (WAEC).

Uw vader had een overeenkomst met een politiker genaamd T.. Hij zou bij de volgende verkiezingen in district 022 opkomen voor de All People's Congress (APC). Uw vader zou helpen bij zijn verkiezingscampagne, waarna hij uw vader nieuwe mijnsites zou bezorgen. Op 14 februari 2018 organiseerde uw vader een voetbalmatch tussen mijnbouwers en handelaars die gewelddadig opgebroken werd door bendeleden. U en uw vader deden aangifte bij de chief en de politie. Twee weken voor de eerste verkiezingsronde ontving uw vader thuis een dreigbrief. Deze was ondertekend door de bende van 'A.', maar bevatte geen officiële naam of adres. Opnieuw deed uw vader aangifte bij zowel de chief als de politie. Op 7 maart 2018 won mijnheer T. de eerste verkiezingsronde voor de APC in district 022. De tweede verkiezingsronde vond plaats op 31 maart. Op 4 april 2018 werd de overwinning van president-elect Julius Maada Bio van de Sierra Leone People's Party (SLPP) officieel afgeroepen. De volgende dag begon de chaos. Uw woongebied werd geteisterd door geweld en vandalisme, vooral gericht tegen APC supporters. Op 6 april 2018 werd brand gesticht in het APC hoofdkwartier in Tiam. Bij deze rellen kwam uw stiefmoeder F. om het leven. Mijnheer T. adviseerde uw vader om de stad te verlaten. Jullie vertrokken met de auto, maar werden aan een checkpoint nabij Cole Town tegengehouden door mannen in militaire kledij die SLPP bendeleden bleken te zijn. Uw vader kreeg een harde slag op zijn hoofd en u werd weggesleept van de auto. U kon ontkomen toen ze uw gsm vroegen en u hen wijsmaakte dat het toestel bij de auto uit uw broekzak was gevallen. U rende door de bush en bracht daar de nacht door. De volgende ochtend vond u een vrachtwagenchauffeur die bereid was u naar Freetown te vervoeren. Daar kon u terecht bij P.A., een goede vriend van uw vader. Hij werd gebeld met het nieuws van het overlijden van uw vader.

Even later werd de woning van P.A. aangevallen door SLPP supporters. U besloot uw toevlucht te zoeken bij uw enige overgebleven familie, uw maternale oom A.K.. Op 15 april 2018 reisde u naar zijn huis in Makare (Northern province). Hij behandelde u kil, maar gaf u eten en onderdak. Op woensdag 2 mei 2018 hoorde u 's nachts geluiden in zijn huis. U werd gevat door leden van een geheim genootschap die u blinddoekten en naar de Poro bush droegen. Daar zag u nog vier andere mannen, allemaal twintigers. U moest menselijk bloed drinken uit een schedel. U werd uitgekleeft en er werden zaken op uw lichaam gesmeerd. De volgende dagen onderging u allerlei rituelen. Op de zevende dag zeiden ze dat u zich halverwege de procedure bevond en u zich buiten de omheining mocht ontlasten in plaats van in een emmer. U vroeg toestemming om naar buiten te gaan en rende meteen weg. U kon Masongbo en Makeni bereiken. Daar spotte u aan het busstation M.'B.', een zakenpartner en goede vriendin van uw vader. U vertelde haar wat u overkomen was. Ze zei dat u in de problemen zat doordat u de Poro bush was ontvlucht. Ze zou naar Guinee reizen en adviseerde u om mee te gaan. U verliet Sierra Leone diezelfde dag, op 10 mei 2018.

Op 16 mei 2018 gaf M.B. u een Guinees paspoort op naam van D.. Daarmee ging u aan boord van een vlucht met als eindbestemming Iran. U reisde via Ouagadougou (Burkina Faso) en Istanbul (Turkije). In Iran werd u gearresteerd omdat u met valse documenten reisde. U werd negen dagen vastgehouden op de luchthaven en vervolgens naar een grote gevangenis overgebracht. In januari 2019 werd u vrijgelaten en afgezet bij de Iraans-Turkse grens. In Turkije werd u ook door de politie opgesloten. In oktober 2019 moest u een document ondertekenen en uw duimafdruk geven, waarna u werd vrijgelaten. In Izmir ontmoette u een Turkse man die u vertelde dat het document een bevel om het grondgebied te verlaten betrof. Hij bood u onderdak aan en faciliteerde uw illegale reis naar Griekenland. Bij aankomst in Griekenland op 15 oktober 2019 werden uw vingerafdrukken genomen. Ze vertelden u dat het nog niet mogelijk was om asiel aan te vragen. U bleef bijna een jaar in een tentenkamp op het eiland Samos. Op

het strand ontmoette u een Duitse man die zichzelf voorstelde als 'Best Friend'. Op een avond nam hij mee in zijn auto. Jullie gingen aan boord van een ferry en arriveerden zo in Athene. Hij bracht u naar de luchthaven, gaf u documenten en ging mee aan boord van een vlucht naar België. Bij aankomst ging hij een koffie halen en kwam hij niet terug. U sprak een Kameroense man aan. Hij bracht u met de auto naar Antwerpen. Daar hoorde u de volgende ochtend een man een telefoongesprek voeren in uw taal, het Fullah. Toen u hem om hulp vroeg, nam hij u mee naar zijn huis en stelde hij u voor aan zijn Sierra Leoneanse familie. Zij hielpen u verder met de asielprocedure. Op 26 november 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U legt volgende stukken neer: (1) een attest van uw intakegesprek met een psycholoog, opgesteld door J.K. op 1 december 2020, (2) een psychologisch attest, opgesteld door R.C. te Arendonk op 3 februari 2021, (3) uw medisch dossier (nr. XXX) van Fedasil, (4) uw inburgeringsattest (nr. XXX), opgesteld door B.H. te Antwerpen op 23 augustus 2022, (5) uw arbeidscontact, opgesteld door K.N. te Kallo op 16 juni 2022, (6) een artikel getiteld 'post-election attacks create over 2.000 refugees in Sierra Leone', gepubliceerd door cocorioko.net op 13 april 2018, (7) een artikel getiteld 'violence may wreck SLPP', en (8) een artikel getiteld 'PICTORIAL: this is the SLPP thug A. who led supporters of the party to vandalize polling station', gepubliceerd op 26 augustus 2019.

B. Motivering

Op basis van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier oordeelde de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken (beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 22 december 2020). Op de zetel van de DVZ maakte u wel gewag van hoofdpijn en psychologische problemen (verklaring DVZ dd. 22 december 2020, vraag 28). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelde u medicatie te nemen en wekelijkse sessies met een psycholoog te hebben. U bevestigde dat u zich in staat voelde om uw asielmotieven uiteen te zetten (notities persoonlijk onderhoud dd. 18 januari 2023 (verder 'notities'), p. 2). Hieruit kan niet worden afgeleid dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen. Evenmin formuleerde u of uw raadvrouw enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat. Bij de aanvang verklaarde u zich goed te voelen (notities, p. 2). Ook bij de afloop van het persoonlijk onderhoud bevestigde u in staat te zijn geweest uw asielmotieven uiteen te zetten alsook de vragen goed te hebben begrepen (notities, p. 27). In het kader van onderhavige procedure kan aldus redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees heeft voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolging door de Sierra Leone People's Party (SLPP) bende van 'A.'

In dit verband verwees u hoofdzakelijk naar uw vaders politieke connecties en activiteiten. Uw rol beperkte zich tot hem vergezellen en observeren. U stelde evenwel van uw vaders partij, de All People's Congress of APC, te houden. Het was uw wens de APC te vervoegen als u meerderjarig was. Daarop werd meermaals de vraag gesteld of de APC geen **jeugdafdeling** had, of u als 16-jarige niets kon bijdragen, en of er binnen de partij geen plaats was voor jongeren. U ontkende: "nee nee, het enige wat ik kon doen, was mijn vader helpen bij zijn activiteiten" (notities, p. 15-16). De bronnen die door het CGVS werden geconsulteerd en toegevoegd aan uw administratief dossier, wijzen nochtans op het jarenlange bestaan van de zogenaamde APC National Youth Congress. Deze organisatie is gericht op Sierra Leoneanse jongeren die de APC steunen, houdt rally's en vergaderingen, en heeft zelfs branches in het buitenland. De vaststelling dat u hiervan geen kennis heeft, ondergraaft meteen de geloofwaardigheid van uw profiel als APC-sympathisant. U kon uw profiel evenmin onderbouwen met coherente en gepersonaliseerde verklaringen over uw **politieke ideologie**. Wanneer werd gevraagd naar de redenen waarom u van de APC houdt, wees u enerzijds naar een APC-politiker waarvoor u veel respect heeft, en anderzijds naar het feit dat de tegenpartij SLPP beroep doet op gangsters. U had geen informatie over het eventueel bestaan van **gangs gesteund door de APC** (notities, p. 16-17). Dit kennishiaat is bevreemdend aangezien politici sinds minstens 2013 van gangs gebruikmaken. Ze worden ingehuurd om rellen te starten, menigtes te 'organiseren' en tegenstanders te intimideren. Voorafgaand aan de verkiezingen van 2018 waren de drie grootste gangs zelfs specifiek met de APC verbonden (blauwe map 'landeninformatie' – stuk 4). Dergelijke incorrecte, lacunaire en vage verklaringen ondermijnen fundamenteel de geloofwaardigheid van uw persoonlijke connectie met de APC.

Daarnaast konden uw verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten evenmin overtuigen. Zo is het bevreemdend dat de politie niets kon ondernemen tegen A. omwille van het feit dat zijn **dreigbrief** geen officieel afzenderadres bevatte. Nochtans had hij de brief wel ondertekend met zijn symbool en zijn naam.

Deze naam genoot bovendien een zekere bekendheid, aangezien u A. omschreef als "een grote crimineel" (notities, p. 9, 14, 17 & vragenlijst CGVS dd. 22 december 2020 (verder 'vragenlijst CGVS'), vraag 3.5). U werd daarmee geconfronteerd, maar kon uw verklaringen enkel herhalen (notities, p. 18). Verder kan geen geloof worden gehecht aan de wijze waarop u kon ontkomen aan de SLPP-bendeleden bij de **controlepost aan Cole Town**. Er kan niet worden aangenomen dat uw vervolgers u meteen geloofden toen u beweerde uw gsm te zijn verloren bij de auto, dat ze het toestel niet zelf haalden of u tenminste vergezelden op de terugweg naar de auto, en dat ze u bovendien niet konden inhalen of vatten toen "gewoon" de straat overstak en de bush inliep (notities, p. 10, 18). U kon Freetown bereiken door uw situatie uit te leggen aan een vrachtwagenchauffeur die u had tegengehouden (notities, p. 10). Er dient te worden opgemerkt dat het risicovol is om een onbekende persoon in te lichten over uw situatie. U was immers niet op de hoogte van zijn politieke sympathieën of connecties. Het is eveneens onwaarschijnlijk dat de chauffeur meteen bereid was om bijstand te bieden aan een onbekende persoon die middenin een situatie van politieke rellen gezocht werd door de dominante partij. Op die manier zou hij meteen zichzelf, en zijn familie, in gevaar brengen. **Uw gehele ontsnapping is aldus gefundeerd op onwaarschijnlijkheden en toevalligheden.** Wat het overlijden van uw vader betreft, is het opvallend dat niet u, maar wel zijn vriend P.A. als eerste werd ingelicht over zijn dood (notities, p. 10). U was immers zijn enige zoon en u beschikte nog over uw gsm (notities, p. 28). U had hiervoor niet meteen een verklaring (notities, p. 19). **Er moet worden besloten dat u noch uw politieke activiteiten en sympathieën noch uw politieke vervolging kon onderbouwen met doorleefde, gepersonaliseerde en coherente verklaringen.**

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verwijst u nog naar tweede vervolgingsactor, met name de geheime genootschap 'Poro'.

Uw verklaringen hieromtrent konden evenmin overtuigen. Vooreerst rijzen er enkele vraagtekens bij de **redenen waarom u besloot naar uw oom te verhuizen**. Jullie hadden immers geen enkele band. U had hem slechts eenmaal gezien en omschreef hem als "wicked" omwille van zijn hoge positie bij de Poro-genootschap (notities, p. 20). Persoonlijk staat u afkerig tegenover de genootschappen. U vreest hun macht: "ze hebben veel machten. Ze kunnen alles doen. [...] Het waren enge zaken, dus ja. Ik wou er niets mee te maken hebben" (notities, p. 21). Desondanks uw vrees en afkerigheid, besloot u zich bij uw oom in Makare te vestigen. U stelde dat hij uw enige optie was: "als ik een andere optie had gehad, was ik niet naar hem gegaan" (notities, p. 8). Dit gebrek aan opties wordt niet ondersteund door uw overige verklaringen. Zo wordt vastgesteld dat u uw secundair diploma had behaald en drie landstalen beheerst (notities, p. 6-7). Bovendien beschikte u over een sociaal netwerk. Doorheen uw ervaringen werd u immers meermaals geholpen door vrienden van uw vader, een man die u omschreef als "een geliefde mens in de gemeenschap" (notities, p. 16). Zowel uw vader als zijn netwerk hadden financiële draagkracht. Deze mensen waren waarschijnlijk bereid en in staat geweest om u te helpen bij de opbouw van uw zelfstandig leven. Wanneer u gewezen werd op deze alternatieven, beriep u zich op uw vrees voor de SLPP en bende van A.. Zij waren actief in Freetown en zouden niet naar Makare komen, een gebied waar de APC dominant is (notities, p. 19-20). Dit argument is niet dienstig gezien de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw politieke problemen.

Daarnaast werd opgemerkt dat uw beschrijving van de chronologie van de feiten een zeker **ingestudeerd karakter** vertoont: "na 17 dagen, op 2 mei 2018, woensdagnacht, kwamen ze [...]" (notities, p. 10), "op 9 mei vertelde ik dan: ik moet naar de toilet" (notities, p. 24), en "in Makeni ontmoette ik M.B. op 10 mei" (notities, p. 25). Wat de **initiatie** in de Poro bush betreft, is het opmerkelijk dat u als 17-jarige veruit de jongste was. Er waren twee jonge twintigers en twee mannen van ongeveer 27 jaar oud. U werd gewezen op de prille leeftijd waarop jongens normaliter ingewijd worden, waarop u stelde dat leeftijd geen belang heeft (notities, p. 23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat initiatie in een geheim genootschap tijdens de puberteit dient te gebeuren. Er wordt gesproken over de leeftijdscategorie van 7-tot 12-jarigen (map 'landeninformatie' – stukken 5-6). Bovenop de betwifelbare leeftijd van uw vier lotgenoten werd opgemerkt dat u tijdens uw voorafgaand interview nog over vijftien lotgenoten had gesproken. U zou evenwel met vier anderen zijn kunnen ontsnappen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelde u dan weer alleen te zijn ontsnapt (notities, p. 25). Dergelijke inconsistenties zijn nefast voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw **ontsnapping** uit de Poro-bush. In dit verband kan bovendien niet worden ingezien waarom uw vervolgers u na zeven dagen plots meer vrijheid zouden geven, én waarom ze u niet konden vatten toen u door de bush wegrende. In tegenstelling tot u waren zij immers wel vertrouwd met het gebied. Ook het verdere verloop van uw vlucht is volledig gefundeerd op toevalligheden. Zo werd u aan de bushalte van Makeni opgemerkt door een zakenpartner en goede vriendin van uw vader. Zij zou diezelfde dag nog naar het buitenland reizen en adviseerde u om haar te vergezellen. Vanuit Guinee was zij ook degene die instond voor de regeling én betaling van uw illegale reis naar Europa (notities, p. 10-11, 24-25). Er kan dus geen geloof gehecht worden aan de omstandigheden waarin u de Poro-bush en uw herkomstland kon verlaten. Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat u de naam 'Poro' niet had vermeld tijdens uw interview bij de

Dienst Vreemdelingenzaken. Nochtans was deze groep de directe aanleiding van uw vlucht en had u op de zetel van de DVZ uitgebreide verklaringen afgelegd (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U had eveneens bevestigd dat het interview goed verlopen was (notities, p. 4). **Het geheel van uw incoherente en inconsistente verklaringen ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid van uw persoonlijke problemen met de geheime genootschap Poro.**

Zodoende kan geen geloof worden gehecht aan de politieke vervolging vanwege de SLPP en bende van A. enerzijds en aan de traditioneel-religieuze vervolging vanwege de Poro-genootschap en uw oom anderzijds. **Er moet worden besloten dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, bestaat.**

De acht **documenten** die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.

Uit uw twee psychologische attesten (map 'documenten – stukken 1-2) blijkt dat u symptomen van een depressie vertoont. Het Commissariaat twijfelt niet aan de bewijskracht van de attesten, noch aan de vaststellingen over uw mentale gezondheidstoestand. Dergelijk attest kan echter niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het document maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan bescherming. Het gewicht dat aan het attest wordt gegeven, dient dan ook te worden bepaald binnen dit geheel. Er wordt opgemerkt dat een psycholoog louter vaststellingen doet betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Hij of zij kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van uw depressie. Toch kan de psycholoog nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waaruit uw depressieve symptomen zijn voortgekomen. Evenmin kan worden gesteld dat de verklaringen afgelegd bij een therapeut waarheidsgetrouw zijn of de waarachtigheid van de vervolging kunnen aantonen. Zo kan de psycholoog enkel steunen op uw verklaringen en heeft hij of zij geen voorkennis van u of uw leven in uw herkomstland. Verder maakt het attest evenmin melding van mentale problemen van die aard dat zij een negatieve invloed zouden hebben (gehad) op de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Noch uit de psychologische attesten noch uit uw medisch dossier van Fedasil (ibid. – stuk 3) blijkt dat u in de onmogelijkheid verkeert om de door u beleefde gebeurtenissen op coherente en consistente wijze naar voren te brengen. De door u neergelegde medische en psychologische attesten doen aldus geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw inburgeringsattest en arbeidscontract (ibid. – stukken 4-5) hebben betrekking op uw activiteiten in België. Deze worden niet in vraag gesteld door het Commissariaat, maar vormen evenmin het onderwerp van uw verzoek om internationale bescherming. De stukken tonen niet aan dat u bij een terugkeer naar Sierra Leone vervolgd zou worden.

Wat betreft de drie online nieuwsartikels (ibid. – stukken 6-8), wordt opgemerkt dat deze betrekking hebben op de algemene situatie in Sierra Leone na de verkiezingen van 2018, die door het CGVS niet wordt betwist. Er bestaat echter geen persoonlijke connectie tussen u en de artikels. Deze stukken hebben niet het vermogen om uw persoonlijke vrees in concreto te staven noch om uw ongelooftwaardig asielrelaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en

terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verzoeker een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan hij een rapport toevoegt over de klacht die hij en zijn vader indienden bij de Sierra Leonese politie.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *"Op basis van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier oordeelde de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken (beoordeling bijzondere procedurele noden dd. 22 december 2020). Op de zetel van de DVZ maakte u wel gewag van hoofdpijn en psychologische problemen (verklaring DVZ dd. 22 december 2020, vraag 28). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelde u medicatie te nemen en wekelijkse sessies met een psycholoog te hebben. U bevestigde dat u zich in staat voelde om uw asielmotieven uiteen te zetten (notities persoonlijk onderhoud dd. 18 januari 2023 (verder 'notities'), p. 2). Hieruit kan niet worden afgeleid dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen. Evenmin formuleerde u of uw raadvrouw enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat. Bij de aanvang verklaarde u zich goed te voelen (notities, p. 2). Ook bij de afloop van het persoonlijk onderhoud bevestigde u in staat te zijn geweest uw asielmotieven uiteen te zetten alsook de vragen goed te hebben begrepen (notities, p. 27). In het kader van onderhavige procedure kan aldus redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."*

Deze motieven worden door verzoeker op geen enkele wijze betwist. Hij verwijst in zijn verzoekschrift weliswaar naar zijn mentale gezondheidsproblemen, doch betreft deze op generlei wijze op het eventueel bestaan van bijzondere procedurele noden in zijn hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart Sierra Leone te zijn ontvlucht omdat hij wordt bedreigd door de *Sierra Leone People's Party* (hierna: SLPP) omwille van de betrokkenheid van zijn vader bij de partij *All People's Congress* (hierna: APC). Tevens vreest hij zijn oom die betrokken was bij het Poro-genootschap. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker niet aannemelijk maakt nauw betrokken te zijn geweest bij de politieke partij APC, gelet op zijn vage verklaringen over zijn persoonlijk engagement en de vaststelling dat de door hem gegeven informatie over APC niet overeenstemt met de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'):

“Vooreerst kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolging door de Sierra Leone People's Party (SLPP) bende van ‘A.’.

*In dit verband verwees u hoofdzakelijk naar uw vaders politieke connecties en activiteiten. Uw rol beperkte zich tot hem vergezellen en observeren. U stelde evenwel van uw vaders partij, de All People's Congress of APC, te houden. Het was uw wens de APC te vervoegen als u meerderjarig was. Daarop werd meermaals de vraag gesteld of de APC geen **jeugdafdeling** had, of u als 16-jarige niets kon bijdragen, en of er binnen de partij geen plaats was voor jongeren. U ontkende: “nee nee, het enige wat ik kon doen, was mijn vader helpen bij zijn activiteiten” (notities, p. 15-16). De bronnen die door het CGVS werden geconsulteerd en toegevoegd aan uw administratief dossier, wijzen nochtans op het jarenlange bestaan van de zogenaamde APC National Youth Congress. Deze organisatie is gericht op Sierra Leoneanse jongeren die de APC steunen, houdt rally's en vergaderingen, en heeft zelfs branches in het buitenland. De vaststelling dat u hiervan geen kennis heeft, ondergraaft meteen de geloofwaardigheid van uw profiel als APC-sympathisant. U kon uw profiel evenmin onderbouwen met coherente en gepersonaliseerde verklaringen over uw **politieke ideologie**. Wanneer werd gevraagd naar de redenen waarom u van de APC houdt, wees u enerzijds naar een APC-politiker waarvoor u veel respect heeft, en anderzijds naar het feit dat de tegenpartij SLPP beroep doet op gangsters. U had geen informatie over het eventueel bestaan van **gangs gesteund door de APC** (notities, p. 16-17). Dit kennishiaat is bevreemdend aangezien politici sinds minstens 2013 van gangs gebruikmaken. Ze worden ingehuurd om rellen te starten, menigtes te ‘organiseren’ en tegenstanders te intimideren. Voorafgaand aan de verkiezingen van 2018 waren de drie grootste gangs zelfs specifiek met de APC verbonden (blauwe map ‘landeninformatie’ – stuk 4). Dergelijke incorrecte, lacunaire en vage verklaringen ondermijnen fundamenteel de geloofwaardigheid van uw persoonlijke connectie met de APC.”;*

(ii) geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die verzoeker omwille van zijn beweerde politieke sympathieën voor APC stelt te hebben meegemaakt:

*“Daarnaast konden uw verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten evenmin overtuigen. Zo is het bevreemdend dat de politie niets kon ondernemen tegen A. omwille van het feit dat zijn **dreigbrief** geen officieel afzenderadres bevatte. Nochtans had hij de brief wel ondertekend met zijn symbool en zijn naam. Deze naam genoot bovendien een zekere bekendheid, aangezien u A. omschreef als “een grote crimineel” (notities, p. 9, 14, 17 & vragenlijst CGVS dd. 22 december 2020 (verder ‘vragenlijst CGVS’), vraag 3.5). U werd daarmee geconfronteerd, maar kon uw verklaringen enkel herhalen (notities, p. 18). Verder kan geen geloof worden gehecht aan de wijze waarop u kon ontkomen aan de SLPP-bendeleden bij de*

controlepost aan Cole Town. Er kan niet worden aangenomen dat uw vervolgers u meteen geloofden toen u beweerde uw gsm te zijn verloren bij de auto, dat ze het toestel niet zelf haalden of u tenminste vergezelden op de terugweg naar de auto, en dat ze u bovendien niet konden inhalen of vatten toen "gewoon" de straat overstak en de bush inliep (notities, p. 10, 18). U kon Freetown bereiken door uw situatie uit te leggen aan een vrachtwagenchauffeur die u had tegengehouden (notities, p. 10). Er dient te worden opgemerkt dat het risicovol is om een onbekende persoon in te lichten over uw situatie. U was immers niet op de hoogte van zijn politieke sympathieën of connecties. Het is eveneens onwaarschijnlijk dat de chauffeur meteen bereid was om bijstand te bieden aan een onbekende persoon die middenin een situatie van politieke rellen gezocht werd door de dominante partij. Op die manier zou hij meteen zichzelf, en zijn familie, in gevaar brengen. **Uw gehele ontsnapping is aldus gefundeerd op onwaarschijnlijkheden en toevalligheden.** Wat het overlijden van uw vader betreft, is het opvallend dat niet u, maar wel zijn vriend P.A. als eerste werd ingelicht over zijn dood (notities, p. 10). U was immers zijn enige zoon en u beschikte nog over uw gsm (notities, p. 28). U had hiervoor niet meteen een verklaring (notities, p. 19). **Er moet worden besloten dat u noch uw politieke activiteiten en sympathieën noch uw politieke vervolging kon onderbouwen met doorleefde, gepersonaliseerde en coherente verklaringen.**;

(iii) verzoekers voorgehouden vrees voor het Poro-genootschap wordt ondermijnd waar hij niet aannemelijk maakt dat hij geen andere keuze had dan zich bij zijn maternale oom te vestigen ondanks het ontbreken van een band met deze oom en zijn afkeur voor dergelijke genootschappen:

"In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verwijst u nog naar tweede vervolgingsactor, met name de geheime genootschap 'Poro'.

Uw verklaringen hieromtrent konden evenmin overtuigen. Vooreerst rijzen er enkele vraagtekens bij de **redenen waarom u besloot naar uw oom te verhuizen.** Jullie hadden immers geen enkele band. U had hem slechts eenmaal gezien en omschreef hem als "wicked" omwille van zijn hoge positie bij de Poro-genootschap (notities, p. 20). Persoonlijk staat u afkerig tegenover de genootschappen. U vreest hun macht: "ze hebben veel machten. Ze kunnen alles doen. [...] Het waren enge zaken, dus ja. Ik wou er niets mee te maken hebben" (notities, p. 21). Desondanks uw vrees en afkerigheid, besloot u zich bij uw oom in Makare te vestigen. U stelde dat hij uw enige optie was: "als ik een andere optie had gehad, was ik niet naar hem gegaan" (notities, p. 8). Dit gebrek aan opties wordt niet ondersteund door uw overige verklaringen. Zo wordt vastgesteld dat u uw secundair diploma had behaald en drie landstalen beheerst (notities, p. 6-7). Bovendien beschikte u over een sociaal netwerk. Doorheen uw ervaringen werd u immers meermaals geholpen door vrienden van uw vader, een man die u omschreef als "een geliefde mens in de gemeenschap" (notities, p. 16). Zowel uw vader als zijn netwerk hadden financiële draagkracht. Deze mensen waren waarschijnlijk bereid en in staat geweest om u te helpen bij de opbouw van uw zelfstandig leven. Wanneer u gewezen werd op deze alternatieven, beriep u zich op uw vrees voor de SLPP en bende van A.. Zij waren actief in Freetown en zouden niet naar Makare komen, een gebied waar de APC dominant is (notities, p. 19-20). Dit argument is niet dienstig gezien de reeds vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw politieke problemen.";

(iv) het door verzoeker gegeven chronologisch overzicht ingestudeerd voorkomt, temeer daar zijn verklaringen over de leeftijd waarop hij en zijn lotgenoten in het Poro-genootschap zou worden geïnitieerd niet te rijmen valt met de dienaangaande aan het administratief dossier toegevoegde objectieve informatie (zie map 'Landeninformatie') en de door hem voorgehouden ontsnapping van het genootschap en zijn vertrek uit Sierra Leone allerminst aannemelijk voorkomt:

"Daarnaast werd opgemerkt dat uw beschrijving van de chronologie van de feiten een zeker **ingestudeerd karakter** vertoont: "na 17 dagen, op 2 mei 2018, woensdagnacht, kwamen ze [...]" (notities, p. 10), "op 9 mei vertelde ik dan: ik moet naar de toilet" (notities, p. 24), en "in Makeni ontmoette ik M.B. op 10 mei" (notities, p. 25). Wat de **initiatie** in de Poro bush betreft, is het opmerkelijk dat u als 17-jarige veruit de jongste was. Er waren twee jonge twintigers en twee mannen van ongeveer 27 jaar oud. U werd gewezen op de prille leeftijd waarop jongens normaliter ingewijd worden, waarop u stelde dat leeftijd geen belang heeft (notities, p. 23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat initiatie in een geheim genootschap tijdens de puberteit dient te gebeuren. Er wordt gesproken over de leeftijdscategorie van 7-tot 12-jarigen (map 'landeninformatie' – stukken 5-6). Bovenop de betwifelbare leeftijd van uw vier lotgenoten werd opgemerkt dat u tijdens uw voorafgaand interview nog over vijftien lotgenoten had gesproken. U zou evenwel met vier anderen zijn kunnen ontsnappen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelde u dan weer alleen te zijn ontsnapt (notities, p. 25). Dergelijke inconsistenties zijn nefast voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw **ontsnapping** uit de Poro-bush. In dit verband kan bovendien niet worden ingezien waarom uw vervolgers u na zeven

dagen plots meer vrijheid zouden geven, én waarom ze u niet konden vatten toen u door de bush wegrende. In tegenstelling tot u waren zij immers wel vertrouwd met het gebied. Ook het verdere verloop van uw vlucht is volledig gefundeerd op toevalligheden. Zo werd u aan de bushalte van Makeni opgemerkt door een zakenpartner en goede vriendin van uw vader. Zij zou diezelfde dag nog naar het buitenland reizen en adviseerde u om haar te vergezellen. Vanuit Guinee was zij ook degene die instond voor de regeling én betaling van uw illegale reis naar Europa (notities, p. 10-11, 24-25). Er kan dus geen geloof gehecht worden aan de omstandigheden waarin u de Poro-bush en uw herkomstland kon verlaten. Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat u de naam 'Poro' niet had vermeld tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Nochtans was deze groep de directe aanleiding van uw vlucht en had u op de zetel van de DVZ uitgebreide verklaringen afgelegd (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U had eveneens bevestigd dat het interview goed verlopen was (notities, p. 4). **Het geheel van uw incoherente en inconsistente verklaringen ondermijnt fundamenteel de geloofwaardigheid van uw persoonlijke problemen met de geheime genootschap Poro.**";

(v) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

*"De acht **documenten** die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.*

Uit uw twee psychologische attesten (map 'documenten – stukken 1-2) blijkt dat u symptomen van een depressie vertoont. Het Commissariaat twijfelt niet aan de bewijskracht van de attesten, noch aan de vaststellingen over uw mentale gezondheidstoestand. Dergelijk attest kan echter niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het document maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan bescherming. Het gewicht dat aan het attest wordt gegeven, dient dan ook te worden bepaald binnen dit geheel. Er wordt opgemerkt dat een psycholoog louter vaststellingen doet betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Hij of zij kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van uw depressie. Toch kan de psycholoog nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waaruit uw depressieve symptomen zijn voortgekomen. Evenmin kan worden gesteld dat de verklaringen afgelegd bij een therapeut waarheidsgetrouw zijn of de waarachtigheid van de vervolging kunnen aantonen. Zo kan de psycholoog enkel steunen op uw verklaringen en heeft hij of zij geen voorkennis van u of uw leven in uw herkomstland. Verder maakt het attest evenmin melding van mentale problemen van die aard dat zij een negatieve invloed zouden hebben (gehad) op de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Noch uit de psychologische attesten noch uit uw medisch dossier van Fedasil (ibid. – stuk 3) blijkt dat u in de onmogelijkheid verkeert om de door u beleefde gebeurtenissen op coherente en consistente wijze naar voren te brengen. De door u neergelegde medische en psychologische attesten doen aldus geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw inburgeringsattest en arbeidscontract (ibid. – stukken 4-5) hebben betrekking op uw activiteiten in België. Deze worden niet in vraag gesteld door het Commissariaat, maar vormen evenmin het onderwerp van uw verzoek om internationale bescherming. De stukken tonen niet aan dat u bij een terugkeer naar Sierra Leone vervolgd zou worden.

Wat betreft de drie online nieuwsartikels (ibid. – stukken 6-8), wordt opgemerkt dat deze betrekking hebben op de algemene situatie in Sierra Leone na de verkiezingen van 2018, die door het CGVS niet wordt betwist. Er bestaat echter geen persoonlijke connectie tussen u en de artikels. Deze stukken hebben niet het vermogen om uw persoonlijke vrees in concreto te staven noch om uw ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Vooreerst betoogt verzoeker dat hij nooit lid of sympathisant van APC was, dat hij nog jong was en dat zijn voorkeur voor APC groeide door de mensen rond hem, waaronder zijn vader en een advocaat van de Fullah-etnie die vicepresident is geweest en die hij op televisie volgde. Hij stelt dat: *“Het is aldus niet zo vreemd als verwerende partij doet uitschijnen dat verzoekende partij die mensen en hun persoonlijkheden linkte aan de APC partij en dat daaruit haar liefde voortvloeide. Immers, zij was nog jong en veeleer bezig met haar vader een handje toe te steken dan zelf de gedachtegang van de partij te bestuderen. Dit wenste verzoekende partij nog te doen eens zij hiervoor de mogelijkheid en tijd zou gekregen hebben.”* Verder wijst verzoeker erop dat hij niet met de ‘gangs’ van APC in contact kwam maar wel met deze van SLPP. Verzoeker stelt dat hij enkel kon vertellen wat hij zelf heeft meegemaakt.

De Raad wijst erop dat verzoeker heden meent internationale bescherming te behoeven naar aanleiding van de voorgehouden problemen van hem en zijn vader omwille van hun politieke sympathieën voor APC. Er kan dan ook redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij zich terdege over APC tracht te informeren en bijgevolg op de hoogte is van het bestaan van een jeugdafdeling binnen APC en het gebruik van ‘gangs’ door deze partij. In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat verzoeker zelfs geen kennis had van de jeugdafdeling van APC (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Dat verzoeker omwille van zijn jeugdige leeftijd geen mogelijkheden en/of geen tijd had om zich voor APC te engageren en, integendeel, beweert dat er binnen APC geen jeugdafdeling bestond, terwijl zijn vader reeds langere tijd voor APC actief was en verzoeker zelf een prominente persoon van deze partij volgde, is dan ook geenszins aannemelijk. Dat verzoeker enkel op de hoogte zou zijn van het bestaan van ‘gangs’ van SLPP en niet van APC omdat hij enkel met de ‘gangs’ van SLPP in contact kwam, is in het licht van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming omwille van zijn politieke sympathieën voor APC bijgevolg evenmin aannemelijk.

Vervolgens voert verzoeker aan dat het laks optreden van de Sierra Leonse politiediensten na de klacht van hem en zijn vader niet aan hem kan worden verweten. Hij stelt dat: *“Zij vermoedt dat juist omwille van het feit dat het om een grote crimineel ging gepaard met de hoge corruptiegraad, de politie met het excuus kwam dat zij niets konden doen omdat er geen officiële afzender was. De politie gaf expliciet aan geen arrestaties te kunnen uitvoeren op basis van een bijnaam [...]”*. Te dezen wijst de Raad erop dat het door verzoeker bij aanvullende nota bijgebrachte rapport over de door hem en zijn vader neergelegde klacht de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen ondermijnt. Verzoeker verklaarde immers dat de politie hen vertelde dat zij niets konden ondernemen omdat er in de dreigbrief van A. enkel een bijnaam werd gebruikt, terwijl het voorgelegde rapport, dat dateert van oktober 2023, vermeldt dat het onderzoek bezig is (*“Investigations in progress”*). Er kan bezwaarlijk worden ingezien dat de politiediensten ruim vijf jaar naar de beweerde klacht nog steeds een onderzoek zouden voeren, terwijl verzoekers vader intussen overleden is en verzoeker reeds sedert 10 mei 2018 Sierra Leone heeft verlaten. Overigens kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de *“Crime Officer”*, die het rapport opstelde, gebruik zou maken van een *“gmail”*-account als e-mailadres. Voorts betreft het voorgelegde rapport slechts een kopie die wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk slechts een geringe bewijswaarde heeft. Dit klemmt des te meer daar bij de datum met de hand iets werd toegevoegd. In zijn aanvullende nota stelt verzoeker dat hij het rapport via een vriend kon bekomen, doch hij laat na concreet te duiden op welke wijze deze vriend het rapport kon bekomen, waar dit rapport vermeldt dat het in oktober 2023 werd opgesteld en de met de hand geschreven toevoeging lijkt aan te geven dat het op 3 oktober werd opgesteld (de datum die ook in de stempel wordt vermeld), dezelfde dag als deze waarop het rapport per aanvullende nota aan de Raad werd bezorgd. Het geheel van deze vaststellingen maakt dat aan dit rapport geen bewijswaarde kan worden toegekend en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten.

Waar verzoeker verder stelt dat hij aan de vrachtwagenchauffeur, die hij na zijn ontsnapping van de ‘gang’ van SLPP tegenkwam, niets vermeldde over de aanval omwille van zijn banden met APC, dient erop gewezen dat dit geen afbreuk doet aan de algemene situatie waarin deze door verzoeker voorgehouden gang van zaken moet worden bekeken, met name de politieke rellen die na de verkiezingen waren uitgebroken. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat het niet aannemelijk is dat een vrachtwagenchauffeur in deze context een voor hem wildvreemde zou meenemen. Dat verzoeker nog *“een kind”* was, zoals hij in zijn verzoekschrift stelt, kan niet worden aangenomen. Verzoeker was op dat moment immers reeds 17 jaar oud. Waar verzoeker zijn verklaringen, afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, herhaalt in verband met de wijze waarop hij het nieuws van het overlijden van zijn vader vernam, dient erop gewezen dat het herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen op zich geenszins volstaat teneinde op de motivering aangaande deze verklaringen in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Bovendien moet worden opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet

met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Inzake het terecht in de bestreden beslissing vastgestelde onwaarschijnlijke karakter van de wijze waarop verzoeker beweert aan de 'gang' van SLPP te zijn ontsnapt, voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer.

Vervolgens betoogt verzoeker dat hij nog jong was en geen andere familie meer over had dan zijn maternale oom in Makare en dat de beste vriend van zijn vader hem aanraade om zich bij deze oom te vestigen. Hij acht het onredelijk van hem te verwachten dat hij zich opnieuw in zijn gemeenschap zou vestigen om daar op de hulp van andere leden te rekenen, terwijl hij juist aan het gevaar en de bedreigingen van SLPP trachtte te ontsnappen in die regio. Dat hij de drie landstalen spreekt en secundair onderwijs heeft gevolgd, is volgens verzoeker niet relevant. De Raad wijst er te dezen vooreerst op dat uit het voorgaande reeds is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen omwille van zijn beweerde politieke sympathieën voor APC, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden noodzaak om zich bij zijn oom in Makare te vestigen omdat hij in zijn regio van herkomst niet veilig zou zijn. Voorts wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Sierra Leone over een netwerk beschikte, dat hem in het verleden reeds trachtte te helpen, dat hij de drie landstalen spreekt en dat hij secundair onderwijs volgde. Dat verzoeker in deze door hem geschetste context geen andere mogelijkheid had dan zich te vestigen bij een voor hem zo goed als onbekende oom wiens connecties met het Poro-genootschap hij verachtte, is dan ook geenszins geloofwaardig.

Verder acht verzoeker het treffend dat hem wordt verweten de data van de gebeurtenissen te kennen, terwijl hij traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt zodat het niet hoeft te verbazen dat deze data in zijn geheugen staan gegrift. Hij wijst erop dat zijn mentale gezondheidstoestand hierdoor sterk is achteruitgegaan en betoogt dat: *"Verwerende partij stelt dat de medische problematiek geen bewijs zijn voor de gebeurtenissen, doch erkent dat verzoekende partij kampt met ernstige mentale gezondheidsproblemen"*. De Raad wijst er te dezen nogmaals op dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Verder sluit de Raad zich bij de beoordeling van de commissaris-generaal aan waar deze in de bestreden beslissing terecht vaststelt dat verzoekers mentale gezondheidsproblemen, zoals vastgesteld in het voorgelegde psychologisch attest (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), weliswaar op zich niet worden betwist, doch dat hieruit geen bewijs voor de voorgehouden vervolgingsfeiten kan worden afgeleid aangezien een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen problemen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de fysieke of mentale problemen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog. Een psycholoog is namelijk meer afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Het loutere feit dat verzoeker heden te kampen heeft met mentale gezondheidsproblemen, betekent dan ook niet dat deze noodzakelijkerwijze te wijten zijn aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten.

Voorts haalt verzoeker aan dat van hem niet kan worden verwacht dat hij weet waarom er bij de initiatie in het Poro-genootschap mannen van 25 jaar en ouder aanwezig waren, aangezien hij niet begaan was met het genootschap en hij niet met de andere te initiëren aanwezigen sprak. Hij stelt dat hij enkel kan vertellen wat er is gebeurd en citeert dienaangaande uit de notities van het persoonlijk onderhoud. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen op zich geen ander licht werpt op de pertinente motivering aangaande deze verklaringen in de bestreden beslissing (zie *supra*). Voorts dienen verzoekers verklaringen te worden beoordeeld in het licht van de objectieve informatie die over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten in zijn land van herkomst beschikbaar is. Dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de initiatie in het Poro-genootschap doorgaans plaatsvindt bij het begin van de puberteit, heeft dan ook wel degelijk een negatieve impact op de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat hij als zeventienjarige de jongste aanwezige was en dat de andere te initiëren personen twee jonge twintigers

en twee mannen van ongeveer 27 jaar oud waren. Waar verzoeker stelt dat hij een aannemelijke verklaring gaf voor de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen inzake het aantal aanwezigen bij de initiatie en het aantal personen waarmee hij kon ontsnappen, kan hij niet worden bijgetreden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat er 15 personen aanwezig waren bij de initiatie en dat hij samen met vier anderen kon ontsnappen, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelde dat er vier andere te initiëren personen aanwezig waren en dat hij alleen kon ontsnappen. Zijn uitleg tijdens zijn persoonlijk onderhoud, wanneer hij met deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, kan niet overtuigen. Dat hij met '15' tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken doelde op zijn aankomst in Makare op 15 april, blijkt geenszins uit de weergave van zijn verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zijn verklaring dat het mogelijk was dat er tegelijkertijd met hem nog anderen waren ontsnapt, is voorts niet te rijmen met zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij samen met vier anderen ontsnapte, waar hij aldus bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeker was dat hij met vier anderen ontsnapte terwijl hij bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen slechts de hypothetische mogelijkheid opperde dat er tegelijkertijd met hem anderen ontsnapten zonder hiervan zeker te zijn aangezien hij zich op zichzelf zou hebben geconcentreerd. Verder brengt verzoeker geen enkel objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat "Poro" en "zwarte magie" in zijn taal hetzelfde betekenen en dat hij daarom tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken de term "Poro" niet gebruikte. Het is dan ook niet meer dan een blote bewering die op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling dat verzoeker tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken het Poro-genootschap niet vermeldde. Waar verzoeker nog stelt dat hij mevrouw M.'B.' ontmoette aan een groot busstation met transport naar vele bestemmingen en dat mevrouw M.'B.' een zakenvrouw is die op weg was naar Guinee, werpt hij geen ander licht op het onaannemelijk toevallige karakter van zijn beweerde ontmoeting met deze dame.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

8.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

8.5. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

11. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER